

Posudek konzultanta diplomové práce
na diplomovou práci studenta Mgr. Nerissy Buštové

na téma:

Konkurence trestných činů

Autorka si zvolila pro svoji diplomovou práci klasické téma určené Katedrou trestního práva. Diplomovou práci rozdělila na úvod, devět kapitol (z nichž poslední dvě tvoří ukládání trestů za souběh, zhodnocení současné právní úpravy s návrhy de lege ferenda) a závěr práce.

Diplomová práce je napsána v dostatečném rozsahu a autorka v ní hojně využívala publikovanou odbornou literaturu i judikaturu vrchních soudů, Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Jediné, co mi v obsahu diplomované práce chybí, je obvyklé cizojazyčné resumé.

Ve stručném úvodu autorka vysvětluje předmět diplomové práce, její cíl i použité metody. K tomuto vysvětlení nemám žádné výhrady.

V další kapitole se autorka zabývá pojmem trestného činu. Aniž by to bylo bráno z mé strany jako výtka, autorka cituje názory takových autorit jako je Prof. Vladimír Kratochvíl a Doc. František Novotný, přičemž tyto názory nejsou zcela shodné. Prof. Kratochvíl vidí formální pojetí trestného činu v tom, že orgány činné v trestním řízení „posuzují materiální stránku deliktu z hlediska viny výlučně v hranicích jeho skutkové podstaty...“. Tento jeho názor, který zastával již za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb., je však výrazně menšinový a je např. v rozporu s názorem zastávaným v respektovaném Beckově komentáři trestního zákoníku, podle něhož nelze opomenout „...zejména význam chráněného zájmu..., způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutku, záměr nebo cíl“ (1. vydání. 2009, 1. díl, s. 94, 95).

Další kapitoly na sebe organicky navazují. Autorka se v nich zabývá mnohostí trestných činů, kterou člení na souběh a recidivu (a to i zdánlivou), dále probírá historický vývoj tohoto institutu, základní pojmy jako je skutek a jednota skutku, druhy souběhu a jeho účinky, i zásady platné při ukládání trestu za souběh trestných činů. K těmto kapitolám nemám zásadní připomínky. V případě souhrnného trestu však mohla učinit i zmínku o tzv. společném trestu, který se souhrnnému trestu částečně podobá.

Autorčino zhodnocení současné právní úpravy považuji za přiměřené. Mám však pochybnosti o jejím návrhu na použití asperační zásady už při spáchání dvou trestných činů. Domnívám se, že absorpční zásada jako vůdčí zásada je v trestním zákoníku vhodně doplněna prvky zásady asperačními a že další zpřísnování trestů při souběhu trestných činů by nadměrně zvyšovalo již tak přísnou trestní politiku (které má, podle mého názoru, svůj základ v opuštění

materiálního pojetí trestného činu) a vedlo by k ještě větší zátíženosti českých věznic (nelze opomenout, že v porovnání s okolními státy má Česká republika vysoký počet vězňů, ač kriminalita se od kriminality v těchto ostatních státech příliš neliší).

Při obhajobě diplomované práce, kterou předběžně hodnotím 1. až 2. klasifikačním stupněm, by diplomantka měla vysvětlit rozdíl mezi vícečinným stejnorodým souběhem a pokračování v trestném činu, a mezi souhrnným a společným trestem.

V Plzni dne 27. dubna 2015

JUDr. Jindřich Fastner

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva